

Ribe, men nu er det Ribe, der er kommen til at betale det. Jeg tillader mig da nu at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om han dog ikke er af den Mening, at Ribe virkelig ikke ved egen Brøde er kommen i denne Tilstand, og om han ikke mener, at det er Regjeringen, der har rakt Haand til, at den er kommet i et saadant Uføre. Hermed tror jeg at have udtalt, hvad jeg mener ikke at burde fortie.

J. Née: Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kruze) i de mange stærke Behreidelser, som han har rettet imod Regjeringen, og der er vistnok i det Hele ikke Mange, der ville give ham Medhold deri. Det forekommer mig, at naar Ribe Kommune var temmelig sikker paa, at det Beløb, som den i sin Tid fik til Havneanlægget, ikke vilde blive anvendt paa en hensigtsmæssig Maade, saa havde man dengang gjort rettest i ikke at modtage det. Imidlertid tror jeg ikke, at det vil føre til Noget at undersøge, om Ribe forsaavidt selv maasse har forskyldt noget af den Skæbne, der er overgaaet den, eller om Regjeringen har nogen Fejl paa sin Side; men det forekommer mig, at, hvorledes det end hermed forholder sig, bør Staten efter Evne søge at komme Ribe til Hjælp i den betrængte Stilling, hvori den for Dieblittet befinder sig. Der er tre Grunde, som have foranlediget, at Ribe nu befinder sig i en saa uheldig Stilling. Den første er den, at den ved det mislykkede Havneanlæg er kommen i en meget betydelig Gjæld; den anden er den, at den væsentligste Del af Ribes Opland indtil videre er bleven Byen berøvet ved Fredsslutningen, og den tredie Grund er endelig den, at Beslutningen om at anlægge Esbjerg Havn og en Jernbane fra Esbjerg til Lunderstov ganske naturligt hos Ribes Befolkning har maattet svække Virkelysten, idet der jo er al Sandsynlighed for, at Ribe atter derved vil blive berøvet en væsentlig Del af sit Opland. Der er saaledes mange Grunde, der have foranlediget den ulykkelige Stilling, hvori Ribe desværre er kommen, og det forekommer mig derfor, at

man bør gjøre, hvad der kan gjøres for saavidt muligt at hjælpe Byen noget ud af sin betrængte Stilling. Den høitærede Indenrigsminister yttrede ved Lovens Forelæggelse, at det mulig kunde være noget tvivlsomt, om det ikke var rigtigt ligesom hidtil at give Ribe Kommune et aarligt Tilskud af Statskassen eller ogsaa at gaa den her foreslaaede Vej, som han, efter noie at have overveiet Sagen, endelig har fundet det rigtigt at gaa. Jeg tror, at den ærede Minister har handlet rigtigt i at gaa den Vej, som er betegnet i Lovforslaget, nemlig at tilstaa et Laan af 45,000 Rd. I Motiverne staar der jo, at Hensigten hermed er at fremme et Foretagende, som, hvis det lykkes — og derom har man et godt Haab — i en væsentlig Grad synes at kunne fremme Byens Vel, og, efter de Oplysninger, som velvilligt ere meddelte mig, tror jeg virkelig, at der er Grund til at haabe, at det Foretagende, som her er omtalt i Motiverne til Lovforslaget, vil lykkes. Skal man imidlertid hjælpe Ribe Kommune, tror jeg rigtigt nok, at det maa ske med rund Haand, og det er netop i den Anledning, at jeg tvivler om, at det, der her er lovet, er tilstrækkeligt, det vil sige, forudsat at det er Hensigten at paalægge selve Byen en Forpligtelse. I Lovforslaget staar der, at der af Statskassen kan tilstaa Ribe Havnekasse et Laan paa 45,000 Rd., og senere staar der, at det skal være rentefrit i 5 Aar. Der staar ikke, at Laanet skal ydes til Kommunen, og der staar heller ikke, at Kommunen skal indgaa nogen Garanti, men i det Foredrag, som den høitærede Minister holdt ved Forelæggelsen af Lovforslaget, yttrede han Følgende: „Man har derfor foreslaaet, at Statskassen bevilger Ribe Kommune et midlertidigt Laan af 45,000 Rd., der i de første 5 Aar skal være rente- og afdragsfrit, men efter den Tid forrentes og afbetales“, og fremdeles: „for at opnaa denne Hensigt har man dog troet dertil at maatte føie den Be-

Rettelse.

Sp. 1774, Lin. 15—16 f. o.: „sin Undergang“, læs: „sit Uføre“.